

доходъ давали селата, метохитъ и панаиритъ (πανήγυρις). Даже бѣдни хора, при постѣпване въ манастиря подарявали имуществата си за „постригъ“. Въ каква зависимостъ се е намиралъ самиятъ градъ Сливенъ (днесъ квартала Ново-Село) отъ сливенскитъ мѣнастири и дали е билъ подъ общата администрация на България — не е извѣстно. На всѣки случай, при послѣдното условие, Сливенъ като подчиненъ на воененъ стратегъ или управителъ на цѣла областъ, не ще е нахърнявалъ даденитъ правдини на околнитъ му мѣнастири. Поне това се вижда на едно мѣсто за Рилския мѣнастирь (1378 г.), дѣто: „града Стобъ нѣма никаква властъ надъ мѣнастирскитъ хора, нито надъ имуществата имъ, нито даже надъ единъ тѣхенъ косъмъ“. Но вѣроятно, с. Сотиря, което прѣди падането ни подъ турцитъ, е съществувало, ще е било вече въ именията на сотирския мѣнастирь, а за положението на останалитъ села около Сливенъ спрямо неговитъ мѣнастири нищо не се знае.

При праздничния день на мѣнастиря стичало се при него всичкото население отъ околността. Често се разнасялъ слухъ, че въ мѣнастиря станало нѣкое „чудо“ или потекла нова аязма, и калугеритъ едва насмагали на навалица народъ. Мѣнастирскитъ земи и гори сж били едни отъ най-прѣлестнитъ и плодороднитъ, защото сж се работѣли и пазѣли старателно, а още повече, че много селени сж прибѣгвали въ тѣхъ, като притѣснявани отъ болеритъ, което пѣкъ въ Сърбия по законника на Душана е било забранено. И до днесъ мѣнастиритъ ни сж въ най-прѣлестнитъ кѣтове на България. Бидейки въ такива привлѣкателни планински краища, тия мѣнастири играяха ролята не само на духовни срѣдища, просвѣтителни келии, но чрѣзъ устройванитъ при тѣхъ сборища, тѣ сж били видно, ако не и единичко, срѣдство за сближаване и общение между околнитъ населения, инѣкъ тѣй изолирани при примитивнитъ тогава пѣтни съобщения. Все въ свѣръзка съ тѣхъ и ставацитъ тамъ панаири бѣ и най-оживлениятъ обмѣнъ на разни произведения, интензивното нарастване на консумацията и усъвършенствуване похватитъ въ самото производство. Пакъ въ свѣръзка съ стопанското значение на тия мѣнастири, на тѣхъ може да се припише запазването на голѣми простран-